

REGTVAARDIGE
BESTRAFFING
AAN DE
MISLYDE
BORGGEREN

Van de Wyk N°. II.

ONdank're *Borgery*, beloont gy dus uw Hoeder,
Die voor de Vryheid, onverschrokken heeft gestreên?
Is dit het loon, voor zulk een Liefde-voeder,
Is dit den dank, voor 't nut 't geen hy deed aan 't Gemeen?

Is dit BATAAFSCHE DEUGD, en durft gy hier op roemen?
Zyn dit dan daaden by den voorzaad ooit bekend?
Dat m'om een wangedrogt, waart dat hem ieder doeme,
Dien braaven Capiteyn in eer en glory schend.

Held Scholten die op 't spoor van zyn *Doorluchte Vad'ren*,
Uw steeds met hert en ziel, zoo teeder heeft bemint.
Ja die geen droppel bloeds, heeft in deszelfs aderen,
't Geen niet ten vollen is, de *Borgery* gezint.

Zoo trouw, zoo yverig altoos van gansch herten,
Nog koud' nog heet ontzag, als 't strekten tot volks heil;
Geest gy die nu tot loon, dees allerdroeffte smerten,
Dat hy uw ziet ten prooy, en aan een *Wargeest* veil.

Is dan den BATAVIER, dien gulden les vergeeten,
 Die ons den HEYLAND, zoo nadrukkelyk gebiet?
 Wagt uw voor euveldaan, en kwyd dus uw geweeten,
Doet and'ren als gy wenscht, dat aan uw zelfs geschied.

Dat gy uw *Vryheid* staafd, moet elk BATAVER looven:
 Maar hy die d'eerste steen, heeft aan dit werk gelegd,
 Moet geen ondankb're, te onbedagt berooven,
Van 't geen GOD, en Natuur, heeft aan hem vast gebegt.

Of is 't om dat den Stam waar uit hy is gesprooten,
 Dien trouwe *Burger-Raad*, tot Raad verkooren is?
 Ik billykten uw' reën, was hy als and're Grooten,
 Een *Burreger Tiran*, vyand aan 's PRINSEN dis.

Wie spoort, wie noopt u dan? wie kan u dus vervoeren,
 Tot zulk een euveldaad, en schandelyk bedryf?
 Een *Spaansche* (OKKHS) noot, die lust schept in 't beroeren,
 Waagt gy aan die uw heil, uw deugd, uw ziel, uw lyf?

Een *twistziek Krenge-Aas*, verwaant in alle deelen,
 Grief die door *Slangen-gift*, nu uw BATAAFSCHE ziel?
 Die trouwloos durft bestaan, der BRAAVEN eer te steelen,
 Is die het voorwerp nu, waar op uw keuze viel?

Helaas! waar wil dit heen? beraad uw halver weegen,
 Gedaane dingen, hebben zelden wederkeer:
 Herroept, herroept den *Held*, die nimmer stond verleegeu,
 En die een ieder kend, voor een *Braaf Burger Heer*.

Zoo zal een overvloed, van *Zeegen* by uw woonen,
 En GOD uw Leidsman zyn, in dees benarde tyd;
 Een algemeen gejuich, zal dan uw doen bekroonen,
 En uw beschermen, voor de afgunst en de nyd.

Na Waarheid.

H E T G E D I C H T,
G E N A A M T
R E C H T V A A R D I G E
B E S T R A F F I N G
A A N D E
M I S L E I D E
B U R G E R E N

Van de Wyk N°. II.,
O M G E K E E R T:

*En het Gedrag derzelve Burgeren, als
rechtvaardig zynde, gebillykt.*

Zo Burgers, werpt hem uit! noemt hem niet meer uw Hoeder!
Hy, die de Vryheid schond, nooit voor haar heeft gestreên:
Dit is het loon voor hem, dien snooden Oproervoeder,
Die helschen Stokebrand by 't wuft en dom Gemeen.

Dit 's recht bataafsche deugd! hier moogt ge vry op roemen!
Dit, dit zyn daden by den Voorzaat wel bekend.
Wie schopt ge? een Wangedrocht, waard dat hem ider doeme;
Een trouwloos Capitein, die iders glori schend.

Wat baat het stoffen op zyn noit doorluchte Vad'ren?
Wat baat de grootsheid, die hy koesterd en bemind?
Hy heeft geen druppel bloed in zyn muitzieke ad'ren,
Dat Amstels-burgery ten besten is gezint.

Waar bleek zyn yver oit en trouw van gantscher harten?
Die eed noch plicht ontzag, als 't strekte tot zyn heil:
Die Amstels rust verstoorde, en toebragt droeve smarten;
Uw Vryheid gaf ten prooi en aan een WARGEEST veil.

Hy was reeds lang, als 't bleek, dien gulden les vergeeten,
 Die ons den Heiland zo nadrukkelyk gebied:
 (Maár 'k twyffel of hy die wel immer heeft geweeten)
Doet and'ren als gy wild dat aan uw zelf geschied.

Herstel uw Vryheid dus, zo zal u ider looven!
 Weerd hem, die de eerste steen heeft tot haar val gelegd:
 Verban de schelmen, die u dorsten stout berooven,
 Van 't geen God en Natuur aan u heeft vastgehegt.

Dreef hy niet, schaamteloos, dat niet hy, die gesprooten
 Uit Stads-Regeerderen, of hun bestaande is,
 Mogt Burger-Hopman zyn? Nu is hy van die Grooten,
 Die zitten in den Raad, en aan des Princen dis.

Wat klaagt, wat huil hy dan? die zich eerst liet vervoeren
 Tot snode euveldaân en schandelyk bedryf:
 De Vryheid bragt in nood, lust schepte in 't beroeren,
 En aan den Tuimelgeest verpande ziel en lyf.

Dat twistziek Krengen-aas, verwaand in alle deelen;
 Vol doodelyk slangengif; die laage en slaafsche ziel!
 Die trouwloos dorst bestaan der Braaven eer te steelen,
 Door last'ren, die hen noit in hun gedachten viel.

Hans Michel, 't is uw loon; gy baande zelf die wegen.
 Zo min een hond oit tot zyn onrein spoufel keer,
 Zo min herroept men u, als niet om u verlegen.
 Denk, wat uw gifte tong wrocht menig Burgerheer.

ô Burg'ren vaart dus voort! laat in uw ziel steeds woonen,
 Trou, liefde, rust en vree. Verban te aller tyd
 De snoode Miltzucht: zo zal God uw doen bekroonen.
 Herstel uw Vryheid, zelfs in weêrwil van de Nyd!

Na Verdienste.

TROOST

T R O O S T

VOOR DEN GEWEZEN

C A P I T E I N

CHRISTIAEN SCHOLTEN.

*TOLLUNTUR IN ALTUM,
UT LAPSU GRAVIORE RUANT,*

DE dappre en schrandre CHRISTIAEN,
De zoon van SCHOLTEN, spande uit baetzucht,
Of liever uit waenwyze staetzucht',
Met *Festema* en *Ginnig* aen.
Hy zocht, als 't volkje van hunne orden,
's Lands voordeel niet, maar eigen winst;
Dus dacht hy Schepen, of voor 't minst
Der Burgren Collonel te worden.
Doch 't is hem allebeft gemist;
Zyn Vader werd tot RAEDT verkooren,
Des wil zyn Wyk van hem niet hooren;
Zelfs word hem 't Hopmanschap betwift.
Hy, van 't manhaftig ampt ontslagen,
Dat hy zoo moedig heeft bekleedt,
Word meê, eer hy het zelf eens weet,
Geplaetst op Amstels lange wagen.
Men handelt hem, gelyk de rest;
Hy zit verstomt van diep verwondren,
Of hy 't te Keulen hoorde dondren:
Maer 't is voor hem wel ver het best.
Dit noodlot mag hem niet berouwen,
Het is schriftuurlyk: is hem niet
Het zelfde, in dit geval, geschied,
't Geen hy voor anderen zocht te brouwen?

Zoo volgt de straf den Meeſter na.
 Nu loopt hy met verſtoorde zinnen,
 Wyl hy op 't volk niets kan verwinnen,
 En valt aen 't janken by Mama.
 Maer, lieve CHRIS! wil u bedwingen,
 En ſpeel eens vrolyk op uw veel;
 Of wil, met een verheven keel',
 Uw lyſftuk van *Hans Michel* zingen:
 Dat ſtaet u, dunkt my, ruim zoo wel.
 Uw dwaze waen heeft u bedroogen.
 Bedaer en zie uit andere oogen!
 De weerdlt is een Kegelpel.
 Ban alle drift uit uw gedachten;
 Want, hoe gy raekt en vloekt en ſcheld,
 Men heeft uw' val voor lang voorſpelt.
 Wie kaetſt, die moet den bal verwachten.

S T A N T E P E D E .

ANT.

A N T W O O R D

op de zogenaamde

T R O O S T,

Voor de met roem gewezene

C A P I T E I N

CHRISTIAAN SCHOLTEN.

Hou moet Manhafte CHRISTIAAN,
En stoor u aan geen *Stante pede*;
Gatlikkers moeten buiten staan,
Zy weten niet van wyz' noch reeden;
Zy doen het om hun eigenbaat:
Licht worden zy den dag van heeden
Noch wel verheerlykt, met dien staat
Van Bruggemeester, 't heeft zyn reeden,
Dat hy verhoogt word op het rat,
By 't Duivelshoekje van zyn orden;
Tolluntur altum zoo je 't vat,
Wat zal ons van die *Vent* nog worden?
Schoon *orden* op geen *worden* rymt,
't Moet evenwel met *Stante pede*,
Maer voort gelapt en zaam gelymt,
Al zou hy zelfs de klank vertreeden.
Wat let hem wakkere FEYTEMA?
Een man vol reën en schrander' oordeel,
Die uit kwam voor der Burgers-schâ,
En was gestelt op aller voordeel;

Maar niet of hy van Keulen kwam,
 Om Boer en Burger steeds te plaagen;
 Op staande voet, zo word hy stram
 En komt by Oom een Amptje vragen:
 Dat zal wel lukken: maar, waar zoo?
 Voor Vaar in 't Dolhuis, daar 't geschäter
 Der arme Menschen, vaak op stroo
 Zyn roepende om Brood en Water;
 En zo hem dit noch niet en past,
 Geef hem een schuitje van de krengen;
 Dan kan hy, dat weet ik voor vast,
 Zyn wyf noch 's weeks zes gulden brengen.
Hans Michel is zyn beste maat,
 Wel laat hy daar meê heene loopen;
 De Tieranny van Eigenbaat,
 Zal hem wel haast het vel af stroopen,
 En zetten op zyn neus een merk,
 Op staande voet met al zyn dichten:
 En komt hy weêr uit, 'k maak' my sterk,
 Om hem de Kaars wel toe te ligten.

GELUKWENSCHING

A A N D E

BURGERY der Stad AMSTELDAM,

wegens 't Verkiezen van haaren

C O L L O N E L

in den Perzoon van

HENDRIK STADLANDER,

in de Maand September 1748.

Onder de Zinspreuk,

De Deugt overwind alles.

Geluk, Geluk, ô Burgerye!
Met uw verkooren Collonel.
Wilt u maar lustig nu verbleie
Zo zullen alle zaaken wel
En naar den eisch behandelt worden.
Toen gy een Heer van dit fatzoen
Den sjerp van Collonel omgorden,
Had gy met geen Regent van doen.
STADLANDER was reets lang te vooren
Bekend byna aan ider een,
Daar hy in 't Paartje, by de tooren,
Verkoopt Tabak in 't groot en kleen.
Hoe zal zyn Edelheid thans pralen,
Wanneer hy aan den Toonbank staat,
En Janmaad daar komt blaadjes haalen?
Wie weet met wat vernoeft gelaat

A 5

Hy

Hy dan zyn klantjes zal ontmoeten,
 Zy krygen wis een pypjen toe;
 En in het uitgaan diepe groeten.
 Nu Burgers wees nu bly te moe;
 Gantsch bloedt wat zultge lekker smullen,
 Wyl hy daar van een baasje is;
 Nu zultge leegen kann' en pullen,
 Gezeeten aan zyn ryken disch.
 Hoe zal hy u dan onderhouwen,
 Van 't Recht dat voor den Burger plyt,
 Zo hem geen wintje komt benouwen,
 Dat keel of poepert ligt ontglyd.
 Zyn brein, doorkneed van weetenschappen,
 Bonst Jovis zelfs uit zyn gebied;
 D' Onweetendheid rold van de trappen,
 Als zy den Collonel flegts ziet:
 Ja Mars trild als een bloode jongen,
 En durft niet kikken in zyn ryk.
 Maar 't is vergeefs zyn roem gezongen,
 Want wie vond immer zyns gelyk?
 Wel Burgers wilt u dan verheugen,
 Rookt eens een pypje op u gemak,
 En schreeuwt dan onder volle teugen:
Lang leeft de Collonel Tabak!

H O E Z E E !

In den Maand van Maart in 't Jaar van 1750. vond
 men 's morgens dit onderstaande aangeplakt
 aan de deur van den Fiscaal ANTONIE
 VAN WESEL in 's Gravenhage.

De Staatshulk lang geschokt, geslingerd door de winden;
 Word hier gekielhaalt, maar de Baas kan 't lek niet vinden!

Ter

Ter VERKIEZINGE

VAN DEN

WEL EDELEN ACHTBAAREN HEERE,

DEN HEERE

JAN AGGES SCHOLTEN,

R A A D,

*Tot Regeerend Schepenen der Stad Amsteldam, op den
eersten van Sprokkelmaand 1750.*

K L I N K - D I C H T.

Beati qui faciunt Justitiam in omni tempore.

Kon FRISO's keuz' wel eer den Patriot behaagen.
Om dat hy AGGES zag in Amstels Raad gesteld?
Verheugd dat zyne zorg, 't vernielende Geweld,
Der snoode Eigenbaat, uit Gysbrechts Vest zou vaagen.

Deed toen den Hemel zien, dat zy na onweêrsvlaagen,
Der Patriotten deugd, met eer en roem vergeld?
Dat reeds den kwaden straf op 't duidelykst word vermeld,
Wanneer dat aan de Deugd 't bewind word opgedraagen?

Is nu der Burg'ren hart vol ongeveinsde vreugd,
Om dat zy SCHOLTEN zien, beroemd door waare deugd,
Het Achthaar Rechters-Ampt in haare Stad bekleeden?

Voorzegt dit Juichen ons een eindiging van druk?
Ja, Edle Heer! wy zien eerlang tot onz' geluk,
Als Burgervader U het Capitoel optreeden.

Elie Chatin.

Onder de Zinspreuk,

Tandem bona Causa Triumphat.

ANT-

A N T W O O R D

A A N D E N

P R U L L E - D I C H T E R

E N

M U I T E M A A K E R

E L I E C H A T I N .

Onder de Zinspreuk,

Tandem bona Causa Triumphat.

Ja, FRISO's keuz' kon eer den Patriot behaagen,
Dewyl van zyn Gezag aan 't Staats-bestuur gesteld,
Verwagt wierd, dat zyn zorg 't vernielende geweld,
De snoode Muitzugt, zouw uit Amstels vest verjaagen.

Nu doet de Hemel zien, na zoo veel onweersvlaagen,
Dat Deugd, in plaats van roem, met laster word vergeld,
En 't snoodste kwaad, helaas! voorgoed-doen word vermeld,
Zodat een *Muitziek-hoofd* 't Bewind word opgedraagen.

Dies is der Brâaven hart vol rouw , in plaats van vreugd,
Om dat zy zulken zien, *ontaard van waare deugd*,
Het Aechtbaar Rechter-Amt in hunne stad bekleeden.

Ach! dat dit nimmer ons veroorzaak meerder druk;
Maar dat wy eerlang zien, tot Stads en Staats geluk,
Al de oude Katoos weêr het Kapitoel betreeden!

Ἀλεθόφιλος Ἀνωνυμος.

Onder de Zinspreuk,

O passi graviora! deus dabit bis quoque finem.

OP

OP HET
GEDICHT
VAN
ELIE CHATIN.
KLINK-DICHT.

Hoe kan toch FRISO's keuz den Patriot behaagen,
Om dat hy AGGES heeft in Amstels Raad gesteld?
Dat hoofd der Muters, door wiens toemeloos geweld,
Men Vryheid en Geluk uit Gysbrechts vest zag vaagen.

Daar hy dus nog moet zien, ô bitt're onweêrsvlaagen!
Hun daân, in plaats van straf, met eer en roem vergeld'!
Maar dan wierd FRISO's naam de wereld door vermeld,
Als Deugd en Godsvrucht het bewind wierd opgedraagen!

Dan zwom der Burg'ren hartt' in ongeveinsde vreugd!
Maar nu zy zulken zien, ontgaan van eer en deugd,
Het Raad- en Rechter-amt in deze stad bekleeden,

Voorspeld dit hun niet dan verzwaaring hunner druk;
En achten zig, met recht, verlaaten van 't Geluk,
Zoo lang de Muitzucht zal het Capitool optreden.

D E N
G R O V E N
M I S S L A G.

T oen Neerlands Staatshulk dreigde op Vrankryks
kust te stranden,

Schoot juist de wind vier strecken uit,

En Stuurman Eigenbaat wierd over boord gebruid;
Waar door het Bootsvolk, woest en veel te ruw van
handen,

De kiel van fransche waar ontlast,

En wil 't geheim der laading weeten,

Word zelfs de Vryheid aangetast,

En blind', voor Contrebande aan stuurboort uitge-
smeeten.

Een misflag daar 't eerlang te deerlyk voor zal
bloeyen :

Voor 't minsten dit gaat vast, het zit reets in de
boeyen.

H E T
O N G E L U K K I G
S T E R F G E V A L.

Hier rust de *Vryheid*, die een reeks van hondert jaar
Een quynend leeven lei, en vaak in doodsgevaar,
Wel eens een flikkering ontving van dood en leeven;
Tot Doctör *Blindgemeen*, als met haar ramp begaan,
Haar voorschreef vier loot egte *Oranje-safferaan*,
Met *Pravilegie-kruid*, tot poeder fyn gewreeven.
Probatum est, geen middel ooit bekwamer:
Maar de arme meid die barst 'er aan;
En ach! die sloof haar boel die is reets aan de Kamer.

G R O O T E G R A F - T O M B E.

Hier legt de Vryheid 't leeven af,
 En rust in 't Prævilegie graf,
 Gekist in Handvest en Placaaten;
 Ook is toen met haar bygezet
 Der Steeden Burgerrecht en Wet,
 En 't Souverein Gezag der Staaten.
 En vraagt men na het graf-sieraad,
 't Geen op de zerk gehouwen staat:
 Het is een bos gekreukte pylen,
 Te driftig in den band geknelt;
 En Hoet en Speer vertrapt op 't velt;
 Met plat getreeden bundel bylen;
 Door 't hollend paard, 't getergt Gemeen,
 Dat in de baatzugt te vertreeden,
 Op 't loos gezang der hof-siereen,
 De Vryheid zelf heeft overreeden.
 't Voorspellend bywerk op de rand,
 Vertoont een reeks van Lotgevallen
 Van Neêrlands ouden Graaven-stand,
 Om 't beest weêr op zyn hoofsch te stallen;
 Geroskamt door de dwingelandy.
 Gedaan in 't Jaar van 't Eeuwgety,
 En door de Ervarentheid geteekend;
 Zo dat men 't werk volkomen rekend.

OP HET
I L U M I N E E R E N
VAN DEZE ONDERSTAANDE
L E T T E R S
W. K. H. F.

Een Boer stond nugteren op deez Letters eens te gaapen,

Vroeg aan een Snaak; wat dög de zin mogt zyn,

Die antwoord fluks: Wy Kullen Holland Fyn;

Maar zoo 'k van agteren lees, Foey Holland Koos
Wanschaapen.

Ex tempore.

*Op den 30 January 1750. vond men 's morgens aan 't
Stadhuys dit onderstaande aangeplakt.*

Alle goede Burgers en Ingezetenen van Amsterdam
werden verzögt te Compareeren op den Dam, de
Klokke van 9 $\frac{1}{2}$ 10, om daar opentlyk uit te roe-
pen den Koning van Pruiffen tot Beschermmer van
Holland.

*Extract uit de Resolutien
van de Heeren Staaten
van Holland en West-
vriesland in Haar Ed:
Gr: Mog: Vergade-
ring genomen op*

Saturdag den 31 Augustus 1748.

Is Goed gevonden en verstaan, dat zyne *Hoogheid* den *Heere Prince van ORANJE en NASSAU*, als *Stadhouder* dezer Provincien, zal werden verzogt en Geauthoriseert, zoo als zyne *Hoogheid* verzogt en Geruthoriseert werd, mits deeze, om door alle meest bekwaame Weegen en Middelen, in de voorz: propositie breeder gemeld, de ruste binnen de Stad van *Amsterdam* te herstellen, en des noods ook zodanige Regent ofte Regenten, by de voorz: Propositie breeder gemeld, van de bedieninge van haare Magistrature te ontslaan, en anderen in der zelve plaats te benoemen en aan te stellen, als zyne *Hoogheid* na desselfs *hooge Wysheid*, en tot bereyking van het voorz: heylzam Oogmerk, noodig en dienstig zal Oordeelen: mis dien verstaande nogtans, dat het geene voorz: is, zal geschieden alleen voor deze reize, ende zulks zonder eenige *prejudicie* ofte *Consequentie* voor het toekomende, ende mede onvermindert, ende zonder eenig na-deel, voor het toekomende, ten aanzien van de *Privilegien*, vry, ende Geregtigheeden de Stadt van *Amsterdam* Competeerende: ende dat de voorz: Regenten, daar door geenzints zullen werden gekwest ofte benadeelt in haar goede Naam en Faam,
veel

veel min dat dezelve daar uit zullen mogen werden Gefuspicieert haar in de Regeering van den Landen niet na behooren gedraagen te hebben: en dat *Hoog* gemelde *Heere Prince* zal werden verzogt, zoo als zyn *Hoogheid* verzogt werd mits deezen, den Regent of Regenten, die van der zelve dienst zouden moogen werden ontslaagen, mitsgaaders haare Familiën en goederen, te neemen in zyn *Hoogheids* speciaale protectie, en Sauvegarde, met Interdictie op verbeurte van Lyf en goed, dezelve Regent of Regenten, haare Familiën of Goederen of eenig gedeelte van dien, enigzins te Molestteeren, beschaadigen of incommodeeren en is de voorenstaande Resolutie in de vergadering Gerefumeert en na voorgaande deliberati, gehouden voor gearresteert.

OP HET
A F G A A N
DER VIER
BURGERMEESTERS
DER STADT
AMSTERDAM.

Vier Burgermeesters zyn gewipt;
Is dat niet wys en trouw?
De pen die is 'er door gestript,
Zy zitten in de kouw.
Zyn HOOCHHEIT heeft het zelf gedaan,
Tot Rust der Burgerry.
Wees met geen dieven thans begaan,
Al zitten zy in Ley.
Jan Six, die zeer geveinsde Vriend,
Die had de Postery;
't Wiert voor hem en zyn zoon bediend,
En 't geld kwam aan zyn zy.
Hy had noch niet genoeg daar aan,
Het *Hillegomsche* Zand
Moest voor hem ruim en open staan,
En 't geld kwam in zyn plant.
De winst van karnemelk, ei hoor,
Was voor zyn lieve Zoon;
Hy hield 'er paard en Rytuig voor,
Staat dit niet fraai ten toon.

En

En kwam den *Burger* eens by hem,
 Hy kreeg een flegten neep.
 Hy gaf tot *Improbatio* stem,
 En weerde met een kneep
 (a) De *Predikanten* braaf en vroom,
 Godvruchtig en gansch goed;
 Heerszucht dat greep hy by den toom,
 Verkrachte zyn gemoed,
 En (b) *Moffen* wierden ingehaald
 Om *Predikant* te zyn.
 (c) *Vlikvloyers*, zoo myn digt niet dwaalt,
 Die kwaamen hups en fyn,
 En deên gebeden voor zyn *Vrouw* (d),
 Die zaal'ge ziel is dood;
 En wie opregt was en voor trouw,
 Die liet hy in de noot.
 Hy stelde *Krank-bezoekers* aan,
 Al haddenz' geen verstand.
 Een *Wyn Smit* (e) moest eerst leeren gaan,
 En doe wierd deze kwant
 Bekwaam geoordeelt, door een *Man*,
 Dat meê een *Moffie* (f) is,
 Die op een *Strooy* vis hier kwam an
 Te dryven, dat is wis.
 Wat ging hy met de *Officifce* aan,
 Door heerschzugt en geweld;
 Een yder die het weet kan 't raân,
 't Was vrouwtjes speldegeld.

En

(a) Drie *Dominees* gefchrapt, als *Beukelman* van *Hoorn*,
Temmink van *Aarnhem*, *Eybergen* van *Haarlem*.

(b) *Kulenkamp*.

(c) *Vos* en *van Son*.

(d) Six tweede *Vrouw* *Juffrouw Kalkoen*.

(e) *Monfr. Grol*, eertyds gefaljeerd.

(f) *C. A. Swyghuizen*.

En wat hy van de Stad al trok,
 Dat 's overal bekend;
 De *Burger* kreeg byna geen Brok,
 Al was hy in elend;
 Hy wierd begrauwd en toegesnouwt
 En van zyn huis gejaagt;
 Wat heeft die Vent al kwaad gebrouwt,
 Zoo wel voor man en maagd
 En nadeel van de gantsche *Stadt*.
 Hy zag heel stuurs en forsch,
 En als hy op het kuzzen zat,
 Dan keek hy altoos Norsch.
 Zyn Zwager Gilles was 'er een,
 Den flinkse Tuimel-geest,
 Dien met zyn kruk en Hompelbeen
 Stierf als een Pokkig beest.
 Hoe heeft hy niet de Amstelslad
 In rep en roer gestelt,
 En 't alles naar zyn zin geschat,
 Dat Burgers nu nog knelt?
 Hy moest Heer Burgermeester zyn
 Door 't stellen van zyn Oom (a),
 Die kwam van Keulen aan den Ryn,
 Een *Mof*, het is geen droom;
 En toen hy Burgermeester was,
 Toen was hy *Paaps* en *Geus*.
 De *Paap* eerst dan van *Son* op 't pas,
 Elk had daar van de leus,
 En ging met d.....s raazen aan,
Kromvoet (b) die had het woord;
 De *Paap* moest voor den Preekheer gaan;
 Wie heeft het ooit gehoord?

Dat

(a) *Egidius van den Bempden*.
 (b) *De Boö van Swieten*.

Dat men aan knechts zal vragen gaan
 Wat of het veiligst is.
 't Verstand moet altoos boven staan,
 Dat 's zeker en gewis.
 Al lang genoeg van *Six* gemaald,
 Wy komen tot *Sautyn*,
 Die heeft al grootelyks meê gedwaald,
 En volgde ook dien trein.
 Van *Corver*, die, zoo ik niet lieg,
 Gaf aan zyn dochters kind
 Een Postery, 't lag in de wieg,
 Wie werd 'er niet ontzind?
 Een opgeblaaize Jongeling
 Die liet daar op een dicht
 Noch maaken toen 't den doop ontving,
 (Doch 't wierd gebergd voor 't licht;)
 En hy (a) had zelf de Postery
 Van *Groot-Vaär* lang gehadt,
 Die vyftig Jaar met roem aan 't Y,
 Op Amstels kussen zat;
 Wat is het na zyn dood verkeerd,
 Tot Burgers smert Helaas!
 Heeft de *Xcen* (b) niet Heer *Trip* (c) geweerd
 En vaak gespeeld voor baas,
 Wen hy kort na zyn Broeders dood (d)
 Aanstelde van der *Pol* (e),
 Welks vader altoos grof en groot
 't Geld sleepte in zyn hol;
 En wat hy al aan inkomst trok,
 Dat was een groote schat
 En ongelooffelyke Brok,
 Tot nadeel van de Stadt;

De

(a) G. *Corver*. (b) *Six*.
 (c) C. *Trip*, nu Burgermeester.
 (e) *Pieter van der Pol*.

(d) *Dirk Trip*.

De vuurbaak wierd voor hem bediend
 Door 't *Pull* (a), 't bragt schatten op;
 Hy was een *Barneveldze* vriend
 En voerde 't Zeil in top;
 Zyn Kerkgaan was maar Policy;
 Zoo doen zyn Zoonen ook,
 'k Beroep my op de Burgery,
 Die lugt heeft van dien Rook.
 Zy zyn tog liever *Franfch* als Prins,
 Stads voorspraak *Bassécoerd* (b),
 Met malle *Munter* eens van zins,
 Hoor wat hun wedervoer:
 In 's *Hage*, daar van *Harens Tong*
 Hun 't kwaad heeft aangetoond;
 En hoe het zich in bochten wrong,
 Zy wierden niet verschoont,
 Maar kwaamen zeer verslaagen t'huis,
 Den een wierd afgezet,
 En de and're vond zig niet te pluis,
 Maar ging voor mal (c) na 't bed;
 En maakte eerst zyn Zwager (d) aan,
 En *Corver* die bleef oud;
 Wie drommel kan die kaart verstaan,
 Dat men om 't blinkend goud
 Verkragten *Wetten*, *Stadt*, en regt,
 Tot nadeel en elend;
 Dies heeft de *Prins* het goed gedacht,
 Dit *godd'loos Parlement*
 Te jagen midden uit den Raad,
 En met hun *vieren* sterk,
 Voor 't brouwen van *onregt* en *kwaal*,
 Te geven *loon* na *werk*.

Het

(a) *Pulle*, de Vader van de tegenwoordige *Koster* van de *Wester Kerk*.

(b) *Bassécour*, gewezene *Pensionaris* in zyn leeftyd.

(c) *Munter*.

(d) *Sautyn*.

Het waar te wenschen dat het zat
 Op 't *Loevesteinsche* Slot,
 En hun weg joeg uit Staat en Stadt,
 Of anders op 't Schavot,
 Publiek voor ieder wierd gesteld,
 Wie weet wat nog geschied,
 Die vreeters van 's Stads kist en geld,
 En Burgers tot verdriet,
 Waarom het heeft gewoelt, gedraaft,
 's Nachts, 's Morgens, laat en vroeg,
 Tot dat de *Prins*, zeer wys begaaft,
 Hun van het *kussen* joeg,
 En heeft vier and'ren aangezet,
 Die hoop ik met hun raad
 Betrachten zullen regt en wet,
 Tot nut van Stad en Staat:
 De *Hemel* geev' hun alle vier
 Steets Wysheid en Verstand!
 Zyn goede Geest hun kruin vercier,
 Tot Heil van Stad en Land.

Tandem bona causa triumphat.

NOTIFICATIE.

Alfoo het aan Zyne Doorlugtigste Hogheid, den Heere PRINSE VAN ORANJE EN NASSAU, Erfstadhouder deezer Provincie, gelieft heeft aan de Heeren Burgermeesteren en Regeerders deefer Stad Amsterdam te doen toekome deszelfs hooggeëerde Missive, geschreeven in Amsterdam, den 6. deezer loopende Maand, en daar by te kennen te geeven, dat hoogst gemelde Zyne Hoogheid alle moogelyke poogingen hebbende aangewend, omme de diffidentie en murmuratie van de goede Burgerye en Ingezeetenen teegens de Heeren Regenten op de beste, bekwaamste, en discreetste maniere weg te neemen, en de gemoederen van de Heeren Regenten, met die van de Burgers en Ingezeetenen te hereenigen, en te verheelen, dog dat alle dezelve poogingen tot Zyne Hoogheids leetweesen vrugteloos geweest zynde, dierhalven deezen bekommerlyke en perplexe toestand van zaaken, en tot voorkoominge van de uiterste onheilen, niet anders aan hoogstgemelde Zyne Hoogheid was overgebleven, als gebruik te maaken van de Authorisatie, op Hem Heere Prince Erfstadhouder, by Resolutie van Haar Ed. Groot Mog. van den 31. Augustus deezes Jaars, verleent, en van de presentatie van vrywilligen afstand door de Heeren Burgermeesteren en Vroedschappen gedaan, en in de voorsz. Resolutie breder vermeld, en dat dien volgende Zyne Doorluhtige Hoogheid hadde geoordeelt, dat de vier Heeren regeerende Burgermeesteren en vyf en dertig Vroedschappen, (een van de 36. overleden zynde) van de Regeeringe, en uit den Eed behoorden, te werden ontslagen, zonder dat dezelve Heeren Burgermeesteren en Vroedschappen daar door zullen werden gekwetst of

of benadeelt, in haare goede naam en faam, veel min, dat dezelve daar uit zullen mogen werden gefuspicieert haar in de Regeeringe van den Lande niet na behooren gedraagen te hebben; en met verder verklaringe dat hoogstgemelde Zyne Hoogheid ook ten allen tyde, zoo wanneer onverhooptelyk de noot zulks zoude mogen koomen te vereifchen, bereid zoude zyn, omme aan gemelde Heeren ontslagen Regenten zoodaanige proteëtie en favegarde voor haare Perfoonen, Familien en Goederen te laten geworden, als daar op verders aan hoogstgemelde Zyne Doorlugtige Hoogheid mede behaagt heeft, uit kragte van Haar Ed. Groot Mog. bovengemelde Resolutie van den 31. Auguftus laaftleden, tot Burgermeesteren aan te ftellen:

De Heeren Mr. Ferdinand van Collen, *Heere van Gunterfeyn en Tienhoven, &c.* Mr. Cornelis Trip, *Vrybeer van Oud en Nieuw Goudriaan, Langerak, &c.* Mr. Gerard Arnoud Haffelaar, Mr. Willem Gideon Deutz.

Ende tot Vroedschappen.

De Heeren Mr. Gerard Bikker van Swieten, Mr. Cornelis Hop, Mr. Pieter Six, Mr. Daniel de Dieu, Mr. Pieter Rendorp, Mr. Egbert de Vry Temminck, Harman van Ghel, Bonaventure Oetgens van Waveren, Mr. Gualtherus Petrus Boudaan; Jacob van Stryen, Mr. Ferdinand van Collen, Mr. Gerard Aarnout Haffelaar, Mr. François de Wit, Mr. Gerrit Hooft, Mr. Pieter de la Court, Mr. Elias Schellinger, Mr. Jan Huydecoper, Mr. Daniel Deutz, Mr. Jan Baptista Slicher, Mr. Cornelis Bakker, Jan Calkoen, Mr. Jan Graafland, Mr. Willem Huyghens, Mr. Hendrik Ter Smitten, Pieter van Tarelinsk, Arend van der Wayen, Michiel Bruyningh,
Jan

Jan Agges Scholten, Joan Nicolaas van Eys, Dionys Muilman, Dirk van Marcelis, Karel Lynslager, Volkert van Jever, George Klifford Junior, Mr. Jan Balde Junior, en Mr. Matthys Straalman.

Allen volgens de Lyste daar van door hoogstgemelde Zyne Hoogheid by besloote Missive aan den Heer Hoofd-Officier deezer Stede Mr. Daniel de Dieu, op den 6. deezer Maand toegezonden, met ordre op gemelde Heer Hoofd-Officier van de voorz. Heeren Burgermeesteren en Vroedschappen den behoorlyken Eed af te neemen, en in hunner respectieve bedieningen te stellen, zoo als alle het zelve dan ook ingevolge, en conform aan de hoogstgerespecteerde ordres van Zyne Doorluchtige Hoogheid geschied, en ten effekte is gebragt: ZOO IS 'T: dat de Heeren Burgermeesteren en Regeerders deezer Stad Amsterdam voornoemt, met advys van de bovengemelde Heeren 36. Raaden, hebben gemeent niet te mogen afzyn, van alle het geene voorz. is, om de goede Burgerye en Gemeente deezer Stad, de vereischte behoorlyke Communicatie te geeven, ten einde dezelve moge strekken tot allen en een ygelyks narigtinge.

Actum in Amsterdam den 7. September, 1748.

Ter Ordonnantie van haar Ed. Groot Achtb.
voornoemt.

JACOBUS VAN DE POLL.

BRIEF

B R I E F
V A N E E N
ENGELSCH EDELMAN,
ZITTING HEBBENDE IN 't HOGERHUYTS,
*Gefchreven aan de Inwooners van Nederland, over
de Verandering der Regeeringe in de*
H O L L A N D S C H E S T E D E N .

Uit het Engelsch vertaalt.

IK groet U Neêrlandsch Volk, wêl eer Heldhafte Mannen,
Die Spanjes dwinglandy hebt uit Uw Land verbannen.
Ik groet U wederom, nu Gy, vol moed en vlyt,
Hebt van den Troon gebonst Geld-gierigheid en Nyt;
Nu gy U hebt ontdaan van Oude Overigheden,
En Fransch-gezinden thans hebt op den nek getreden,
Verdryf, verdryf hen meer, laat nimmer dat geslacht
Bekomen het bewind van 's Lands geduchte macht.
Wy kennen hun bedryf, wy weten hunne daden;
Zy zochten Ons, en U, ô Gruwel! te verraden.
Zy spanden zamen aan, om, was het mogelyk,
Te zetten op dees' Troon, tot nut van Lodewyk,
Den snoden Jacobs Zoon. Ik voel myn bloed ontroeren,
Op 't denken aan dees' daân, waar liet ge U toe vervoeren,
Ontaarde Bastards van uw lieve Vaderland?
Gy leende tot dit stuk maar al te veel de hand.
Ten blyk hier van zal ik de gantsche waereld leeren,
Wat Volk gy tot ons zond, niet om zig te verweren,
Neen, Neen, 't was Volk, dat reets verneêrt doqr Vrankryks
woên,

Geen wapens voeren mogt, noch Oorlogs dienst kon doen.

Dit

Dit was de hulp, die gy Brittanje hebt gegeven,
 Wanneer men George stond naar Scepter, Croon, en Leven;
 Doch uw' meenedigheid en Vrankryks list was uit,
 Wanneer door Britten zelf die toeleg wierd gestuit.
 Maar Gy, ô Neêrlands Volk, die Vryheid onderschragen,
 Wy willen thans met U ons Goed en Leven wagen;
 Nu gy verdreven hebt van eer' en hogen staat
 Hen, die met Vrankryk korts ons smeedden dat verraad;
 Die dwingelanden, die uw Burgers zelf trotseerden,
 En niemand dan Louis om zyn' Louisen eerden.
 Dewyl dat Volk is weg, en van gezach ondaan,
 Bied Englands Koningryk U zyne Vriendschap aan.
 Laat ons elkand'ren nooit of nimmermeer begeven;
 Maar doen hen, die ons deert, voor onze machten beven.
 Bewaar uw' dierbren Vorst, Uw' braav' Oranje Held;
 Wiens Deucht en Helden moed zyn door de Faam vermele.
 Hy is Uw' Veldheer, Vorst, en Nederlands Behoeder.
 Eer onze Croon Princes, die Koninglyke Moeder,
 Van ed'le Telgen; die reets in hun ted're Jeugd
 Uw Nederland tot heul verstrekken, en tot vreugd.
 De Hemel hoed' U lang voor ramp' en ongelukken,
 En doe U, en dit Ryk de zoete vruchten plukken,
 Der diergewenschte Vreê, zo nut voor d'Onderdaan,
 En hen, die naar 't behoud van Stad en Landen staan.
 Hy doe uw' Ov'righeid voorzichtiglyk regeren,
 Op dat zy Fransch geweld en snode listen weren.
 Haat Fransch-gezinden staag, dan zyt ge ORANJE waard,
 En dan is Neêrlandsch Volk van Patriotschen aart.

M U S O P H I L U S.

London den 25 Dec. 1748. O. S.

QUAAD

QUAAD EN GOED
R E C E P T,

By wyze van een

B R I E F.

MYN HEER,

Verstaan hebbende, dat in Amsterdam een geweldige Ziekte onder het algemeen heerst, door een lange vergaderinge van ingekrope Gebreken, die nu alle door de veranderinge van Lucht, en Inademing van de kalmte der Oranje zonne zig te gelyk openbaaren, waar voor gy de volgende hulpmiddelen gebruikt hebt:

- I Of meer Hillegommer Aardappelen, fyn gemaalen.
- I Dagma Hillegommer Zand, mede van het fynste soort.
- I Once Geele Wortel, dat door UEd. Lieden in een Pint Almoesniers Melk tot een Papje word gekookt, en met een tamelyke goede Pol-Lepel geroerd, voor het aanbranden; dit gesmeert op een Sautyne Lap, en op UEd. Hart-gelegt, was Probatum est.

Maar ik zou UEd. liever Raaden, dat gy UEd. te vrede stelde met de Fynste en beste Hillegommer Baars, uit de ontzonde wateren, die gespeend is in de Corve, en vet geworden zynde, gekookt word in een Curieuse kopere Ketel, en opgeschept door een aanzienelyke Poll-Lepel, die gy eeten moogt aan een met Zauryn bekleede Tafel; zo eet gy in Rust, smakelyk, en Koninglyk, en uw gebreken zullen door den tyd verdreven worden; want lang vergaderde kwaalen kunnen niet zo schielyk geholpen worden. Op deze Raad blyve ik UEd. Dienaar.

Non Nomminatęs.

Een

Een Kostbaare en overheerlyke

P A P,

tegens veele ongeneeslyke

A C C I D E N T E N.

12. Hillegommer Aardappelen N^o. vj.

Geele Wortelen N^o. vj.

Vinke- of Swaalvenesten N^o. ij.

Wat Sweet van een Rennend Brouwers paard.

Eenige Bylmer Kools-bladen.

Stoot dit te zamen fyn in een wel gemunte Veizel,
doet daar by een Pintje Melk van 't Burger Wees-
huis *, kookt 't een weinig op heet Hillegommer
Zand, roert 't dan met een Pol-lepel door een
fyne Korf, smeert 't op een Zatyne doek, en
legt het op den Schaden.

* Brengt op 70 guldens in 't Jaar.

Probatum est,

nil nocet.

Gedrukt te Vromade en Velsen.